

ПЖТЕКА

ОБЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ДЕЦА И ЮНОШИ

ГОДИНА III	ОСНОВАТЕЛИ: ЕЛИНЪ ПЕЛИНЪ Д. ПОДВЪРЗАЧОВЪ	Одобренъ и преворженъ отъ Министер. на Народ. Просвѣщение съ окр. № 19263 отъ 16 юний 1933 год. Год. абонаментъ 60 лв., полугод 30 лв. Отдѣленъ брой 2 лева	РЕДАКТИРАТЪ: КАЛИНА МАЛИНА ПИЛИГРИМЪ Адресъ на редакцията ул. „АПРИЛОВЪ“ 18 — СОФИЯ	БРОЙ 1
----------------------	--	--	---	------------------

Писма отъ леля Лазарина до малките пжтековци Писмо първо

Мили мои пжтековци,
Водосвѣтътъ се не мина
безъ мене и тази година. . .
Новиятъ директоръ Яни
най-любезно ме покани.
Той говори много ясно,
и училището тѣсно
бѣше за дошлитѣ гости —
мжже учени и прости,
дами тънки и дебели,
низки, срѣдни и виски,
мургави и свѣтлооки,
съсь шамии, съсь капели. . .
Азъ заведохъ наша Ралка,
но нали е още малка,
взе да хленчи, съ кракъ да тропи,
искала да види попа.
Въ чудо се видѣхъ съсь нея,
да се скарамъ не посмѣяхъ,
та прегърнахъ я, издигнахъ,
да е жива тази гърбина!
Въвъ ржце съмъ я държала,
като бебенце люлѣла
два и половина часа! . .

Новиятъ директоръ Яни,
квѣто стариятъ ни лани,
отъ учителската маса
къмъ народа се обърна
и веднага Ралка зърна.
Тя надъ другитѣ стърчеше
и съсьсемъ доволна бѣше.
Той показа я на всички
ученици, ученички.
— На онуй детенце малко
дайте му въ ржка писалка —
фигурки да си рисува,
цѣлъ часъ може да кротува.
Постоянни тѣй бждете,
кога пишете, четете!
Кой отъ васъ не се гордѣе,
като знае днесъ кжде е —
въ сградат ни свята, мила,
що е всички ви дарила
съсь съкровища безчетни?

Мойта малка Ралка
съ бѣлата козичка

Фотографира
леля Лазарина

Време е игритѣ лѣтни
да забравите вий вече.

По отжпкана пжтека
пжтъ ви чака, пжтъ далеченъ

къмъ върха на планината. . .
Съ тѣзи думи
сякашъ стопли ми душата.
Спомнихъ си, кога бѣхъ малка
и за първи пжтъ писалка
татко сложи ми въ ржката
и задвижи я полека,
нарисува ми пжтека,
Татко ми учителъ бѣше
и надъ мене строго бдѣше.

Върнахме се чакъ на пладне,
хапнахме, че бѣхме гладни
и тогава пустнахъ Ралка
да потича вънка малко.
На полянката самичка
хрупкаше трева козичка.
Азъ дордето се обърна
Ралка нѣжно я прегърна. . .
Ахъ, каква картина мила!
Мойта щерка наклонила
свѣтлождрава главичка
надъ красивата козичка.
Слѣнцето ги освѣтило
и покрило съсь позлата.
Гребнахъ бързо апарата,
да ги сменя азъ отдавана
канѣхъ се, но все отлагахъ. . .

Мирничко стояха дветѣ —
снимката излѣзе славна;
взимамъ я и въ пликъ я слагамъ
и изпращамъ отъ полето,
де прекарахме туй лѣто,
за конкурса на ПЖТЕКА.

Мили мои пжтековци,
отъ морето до Пирина,
хай дано ви е по-лека
вамъ учебната година
съ тазгодишната ПЖТЕКА!
Много поздравя на всичк
и ученици, ученички.

отъ леля ви Лазарина.

П. С.
Ще очаквамъ съ нетѣрпение
да ми пишете, дечица,
за успѣхъ и поведение.

КОСЬО ДЪЛГОНОСЬО и ФРОСА ДЪЛГОКОСА

Весела повесть за деца
Отъ КАЛИНА МАЛИНА
Илюстриралъ Асенъ Поповъ

Богатиятъ ленивецъ, седемтѣхъ джуджета и гласътъ който
дразни до побѣсняване.

Звънъ . . . звънъ . . . звънъ . . .
звънъ. . .
— Ставайте, другари, господарѣтъ
звъни!
Звънъ. . . звънъ. . . звънъ. . .
— По-скоро, по-скоро!
— Де сж свѣщитѣ?
— Пантофитѣ?
— Халата?
За мигъ нѣколко свѣщи освѣти-
ха стѣлбата, по която на прѣсти ка-
то нощни видения зпристѣпваха се-
демтѣхъ слуги на стария богаташъ, кой-
то се казваше (но поемете дѣхъ дъл-
боко!) Селектбиргонвиртопзонтаг-
дирманрентикмижлинъ. Дяв лско
име! Нито единъ отъ слугитѣ не мо-
жеше да го запомни, както господа-

рътъ пѣкъ не можеше да запомни
тѣхнитѣ лица, освенъ лицето на
Мижлинъ, което вѣчно се смѣеше.
Защото всичкитѣ тѣзи седемъ мѣни-
чки, дебели и еднакви на бой човѣ-
чета си приличаха като седемъ капки
вода. Различаваха се само по табел-
китѣ, окачени на вра оветѣ имъ, кои-
то подъ освѣтлението на свѣщитѣ
изглеждаха като черни кръпки вър-
ху бѣлитѣ нощни ризи.
На табелката на първия бѣ напи-
сано Селектъ, първата частъ отъ
голѣмото и знатно име на господаря,
което значеше, че тѣ сж самитѣ
частъ отъ господаря си, нѣщо като
прѣститѣ на ржцетѣ му.
На табелката на втория бѣ напи-

сано Бригонъ, на третия — Вир-
топъ, на четвъртия — Зонтагъ, на
петия — Дирманъ, — на шестия —
Рентикъ, на седмия Мижлинъ.
Слугитѣ влѣзоха въ господарска-
та спалня, чиито стени бѣха обвити
съ кожи отъ най-сжпи звѣрове.
Въ жгѣла на дивана почиваше
една великолепа бѣла глава и две
дълги ржце, между които се прости-
раше на вълни дълга бѣла брада.
Джуджетата се наредиха около
стареца и зачакаха заповѣдитѣ му.
Всѣко едно отъ тѣхъ бѣше назначе-
но за началникъ на известна тоалет-
на принадлежностъ и отговаряше съ
главата си за нея. Затова Селектъ
стискаше здраво въ ржцетѣ си ле-
гена отъ прозраченъ японски порце-
ланъ, Биргонъ бѣ пригърналъ до
гърди каната отъ кристалъ, Виртопъ
държеше гребена отъ слонова кость,
а Зонтагъ, Дирманъ и Рентикъ —
огледалото, хавлията и пантофитѣ.
Само Мижлинъ бѣ лишенъ отъ тая
честь, но той имаше друга длъж-

ность — да размива и весели го
сподаря си, докато другитѣ миеха и
решеха брадата му.
Въ стаята бѣ тихо като въ гроб-
ница.
Изведнѣжъ брадата около устата
се размърда бавно, и въ тишината се
разнесе ясно господарскитѣ думи:
— Мижлинъ, има ли другъ чо-
вѣкъ въ свѣта съ по-благородно
име! . .
Всѣка сутринъ старецътъ задава-
ше тоя въпросъ. И отговорътъ
биваше винаги единъ и сжщъ:
„Най-благородното е твое то
име, добри ми господарю“, следъ
което Селектъ поднасяше легена
къмъ брадата, Биргонъ наливаше нѣ-
каква ароматична течностъ, Виртопъ
започваше да топи гребена и да ре-
ши. И вмигъ брадата ставаше мека
и бухкава като непредена коприна.
Господарѣтъ я огледа съ удовол-
ствие на огледалото и попита:
— Мижлинъ, има ли другъ въ
свѣта съ по-хубава брада отъ моята?

ПОСТОЯННИ СЪТРУДНИЦИ НА ПЖТЕКА:

Писателитѣ: Елинъ Пелинъ, Ел. Багряна, Д. Подвързачовъ, Добри Немировъ, Дамянъ Калфовъ, Ем.
П. Димитровъ, Георги Райчевъ, К. Константиновъ, Владимиръ Поляновъ, Фани Попова-Мутафова, Симеонъ Анд-
реевъ, Трайко Симеоновъ, Змей Горянинъ, Магда Петканова, Вас. Павурджиевъ, Ст. Цанкова — Стоянова, Борисъ Ма-
ковски, Драго Поповъ, Никола Монева, В. Ив. Стояновъ, Атанасъ Душковъ и др.
Художниците: Александъръ Божиновъ, Райко Алексиевъ, Асенъ Поповъ, Георги Атанасовъ, В. Стои-
ловъ, Ник. Тузсузовъ, М. Никифоровъ, Пенчо Георгиевъ и др.